

עפ"א 29830/02/17 - דוד רוזין נגד עיריית תל-אביב-יפו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"א 17-02-29830 רוזין נ' עיריית תל-אביב-יפו

לפני: כבוד השופטת עמיתה מרימ סוקולוב
מערער דוד רוזין

עיריית תל-אביב-יפו
ע"י ב"כ עו"ד אתי לוי
נגד מושבה

פסק דין

בפני ערעור על פסק דין של בית המשפט לעניינים מקומיים בת"א (**כב' השופט י. חסדיאל**) לפיה הורשע בגין חניה בתחום תחנת אוטובוס ברוח' קראלייבך בת"א ונגזר עליו קנס בסך 125 ל"נ.

הרקע

נגד המערער הוגש שני כתבי אישום בגין עבירה זהה שנטען כי נעבירה על ידו באותו מקום בהפרש של שבועיים. בגין כתב אישום אחד זוכה המערער מאחר ועדת התביעה הסתמכה על סרטון שלא נמצא למערער לעיוון.

בעבירה נשוא כתב האישום לגבי האירוע מיום 20.10.2015 השני הורשע המערער.

המערער הודה כי עצר את רכבו ל 2-3 דקות בתחום תחנת אוטובוס על מנת שעורכת דין תחתים את אמו שি�שה עמו ברכב על מסמכים.

בית המשפט קמא קבע כי די באותה "גילהה" של לפחות חצי מטר מרכבו של המערער בתחום תחנת האוטובוס על מנת להרשו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, מאחר וחוק החניה לנכים אוסר על נכה באופן גורף לחנות בתחום תחנת אוטובוס.

להלן בתמצית נימוקי העורעור

1. הודהת המערער עליה ביסס בית המשפט קמא את הרשותו מבוססת על דבריו בחקירה הנגדית, ועל התייחסותו לתמונה שנפסלה, ואשר עליה לא ניתן להסתמך.
2. אם נפסלה התמונה הרי שנשמט גם היסוד להודאתו של המשיב אשר נגבתה בתחום המשטרה שלא כדין.
3. יש שוני מהותי בין הגדרת חניה לבין עצירה, המערער טוען כי עצר את רכבו ולא החנה אותו. האיסור

עמוד 1

בגינו הוועמד המערער לדין הוא על חניה בתחום תחנת האוטובוס. לא נאסר על נכה לעצור למספר דקות במקום דין.

דין והכרעה

לענין האיסור בחוק החניה לנכים לחנות בתחום תחנת אוטובוס - בית משפט קמא קבוע ובצדק כי מדובר באיסור מוחלט וגורף, ללא מתן שיקול דעת לנכח. דהיינו, גם "גלויה" חלקיית של הרכב בתחום תחנת האוטובוס מהווה עבירה.

לטענת המערער הוראות חוק חניה נכימים דין קובעות איסור על חנית רכב ולא על עצירתו במקום במספר דקות וזאת על מנת להקל על ציבור הנכים.

אני דוחה טענה זו, מכל וכל מאחר ופרשנות זו סותרת את הוראות סעיף 72 לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 בו נאמר כי במקום האיסור לעצירה, העמדה וחניה, "**לא יעוצר אדם רכב, לא יעמิดנו,**

לא יחנהו ולא ישאירו עומד, כלו או חלק ממנו."

כאמור גם עצירת הרכב אינה עבירה על החוק במקרה דין וגם כניסה חלק מגוף הרכב לאזרור האיסור בחניה מהווה עבירה.

עוד טען המערער כי הרשותו התבבססה שלא דין על חקירותו הנגדית ועל האמור בהודאותו במשטרה שבמהלכם הוצגה למערער תמונה של הרכב שצורפה לדוח החניה, תמונה שנפסלה על ידי בית משפט קמא.

הרשעתו של המערער התבבסה כמפורט בהכרעת דין של בית משפט קמא על דבריו בחקירותו הנגדית בבית המשפט בהם הודה כי עצר את הרכב בתחום תחנת האוטובוס וכי הרכב "גלש"ಚצי מטר בתחום תחנת האוטובוס.(עמ' 8 לפרוטוקול שורות 21-23).

בית משפט קמא הרשיע את המערער על פי הודהתו בבית המשפט והעובדה כי הסרט שביקשה המשיבה להגיש בתיק קודם נפסל כראיה באותו תיק מאוחר ולא הוזג למעערער בעוד מועד, אין בה כדי להשילך על דבריו עדותם בבית המשפט בתיק נשוא הדיון. אין כל פגם בכך שלמעערער הוצה במהלך חקירותו התמונה שצורפה לדוח החניה לגביה אין מחלוקת שהמעערער קיבל, המערער אף הודה בכך בפניו. (עמ' 2 לפרוטוקול ש' 12)

לאור כל האמור לעיל, לא מצאת כי שגה בית משפט קמא בהכרעת דין.

לענין גזר הדין, בית משפט קמא התחשב בנסיבות האישיות הכלכליות והרפואיות הקשות של המערער והפחית מחcit מוקנס המקור. כך שסבירותני שלא נפלה שגגה גם בגזר הדין.

לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הערעור הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין.

עמוד 2

ניתן היום, ד' אייר תשע"ז, 30 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.